

<b>Aanvrager:</b>	<b>Stichting What Design Can Do</b>
<b>Titel:</b>	<b>IMPACT DESIGN PROGRAMMA 2021-2024</b>
<b>Gevraagd bedrag:</b>	<b>€ 2.139.000</b>

## NEGATIEF

### Inleiding en samenvatting

Stichting What Design Can Do organiseert sinds 2011 een jaarlijks evenement in Amsterdam over de kracht van ontwerp. What Design Can Do begon als een conferentie die de maatschappelijke rol van de ontwerper agendeerde, vanuit de gedachte dat de oplossingsgerichte kwaliteiten van ontwerpers onderbelicht bleven. In 2016 begon WDCD met het uitschrijven van challenges en nam daardoor een meer actieve rol aan om zo niet enkel meer te inspireren, te discussiëren en te agenderen. De instelling positioneert zich als platform dat zich richt op de rol van creativiteit bij de aanpak van maatschappelijke uitdagingen. WDCD belicht via verschillende events zoals challenges, workshop en labs wereldwijd de maatschappelijke rol van ontwerpers. Hiermee wil de instelling de kracht van ontwerp activeren en daadwerkelijke impact realiseren.

What Design Can Do vraagt een bedrag aan van € 2.139.000 in de Regeling Vierjarige Instellingssubsidie Creatieve Industrie. In de periode 2017-2020 ontvangt de instelling op project- of programmabasis ondersteuning vanuit verschillende subsidieregelingen van het Stimuleringsfonds Creatieve Industrie.

De instelling beoogt met haar activiteiten bij te dragen aan de kwaliteit en maatschappelijke betekenis van het Nederlandse ontwerpveld door deze te verbinden met het internationale werkteerrein. In haar missie en visie schrijft What Design Can Do: 'Wij inspireren en activeren de nationale en internationale creatieve gemeenschap om op een waardevolle manier bij te dragen aan het oplossen van de grote vraagstukken van onze tijd. Dit doen we vanuit de visie dat de inzet van design en creatie onontbeerlijk is voor de transitie naar een duurzame, inclusieve, eerlijke en veilige wereld.' In haar programma streeft WDCD ernaar om ontwerpers te verbinden met creatieven en wetenschappers, denkers en doeners, met kennisinstellingen en bedrijven, overheden en niet-gouvernementele organisaties. Dit leidt tot concrete ontwerp oplossingen voor maatschappelijk relevante problemen. Ze functioneert op deze wijze als katalysator, matchmaker en ontwikkelaar. De instelling noemt zich daarom een creatieve impactorganisatie en haar activiteiten zijn gebundeld in een 'Impact Design Programma'.

Het programma van What Design Can Do omvat vier met elkaar samenhangende lijnen: 'Challenges', 'Events', 'Communicatie & community engagement' en 'Educatie & talentontwikkeling'. In de aankomende periode worden zes challenges gestart op het gebied van klimaatactie ('No Waste en Water = Life'), sociale rechtvaardigheid ('Safer Cities en Gender X') en gezondheid en welzijn ('Zelfmoord Preventie en Post-Corona'). De onderwerpen van de zes challenges worden in overleg met maatschappelijke en private partners nader afgebakend. Elke challenge bestaat uit een researchfase, een oproep tot participatie, een selectiefase en een acceleratiefase. Nieuw is de opvolging en groeifase waarin What Design Can Do zich inspant voor de doorontwikkeling van kansrijke ontwerpconcepten tot producten en diensten. Dit traject vindt mede plaats in een nieuw incubatieprogramma dat een ruimte krijgt op de Amsterdamse NDSM-werf. Onder events vallen jaarlijks WDCD live festival in Amsterdam, São Paulo en Mexico City en workshopprogramma's in Delhi, Nairobi en Tokio. Tijdens de festivals krijgen geëngageerde creatieve makers en leiders uit de publieke en private sector een podium. Ontwerpers, overheden, bedrijven, kennisinstellingen en burgers kunnen via workshops en labs met elkaar samenwerken aan complexe uitdagingen. De festivals en workshopprogramma's zijn inhoudelijk verweven met de challenges. Onder de lijn Communicatie & community engagement vallen alle inspanningen en communicatie-uitingen die What Design Can

Do gebruikt om haar visie en missie te delen. Doel is om de community aan te spreken en betrokken te houden bij de activiteiten. Dat doet de instelling door de publicatie van researchpapers, inspirerende cases, opiniestukken en interviews met voortrekkers. De lijn Educatie & talentontwikkeling draait om de ontwikkeling van kennis en vaardigheden die nodig zijn voor het (samen)werken aan complexe maatschappelijke vraagstukken. Daarbij richt What Design Can Do zich op (talent)ontwikkeling van zowel studenten en (mid-career) creatieve professionals als beleidsmakers in de publieke en private sector. Hiervoor werkt de instelling met onderwijsinstellingen als de HKU en een PhD-onderzoeksprogramma in Nairobi aan het ontwikkelen van curriculum. Andere onderwijsinstellingen nemen deel aan de workshop- en challenge programma's, onder andere de TU Delft, Design Academy, KABK, ArtEZ, en buitenlandse instellingen als Parsons School of Design en de Universiteit van Singapore.

What Design Can Do hanteert een Raad van Toezicht-model en heeft een tweekoppig bestuur bestaande uit de initiatiefnemers. De instelling werkt aan het verkleinen van de afhankelijkheid van dit bestuur door een bredere basis in de organisatie aan te brengen die verantwoordelijk is voor het ontwikkelen en uitvoeren van activiteiten.

## Overwegingen van de adviescommissie

De adviescommissie is verdeeld over de aanvraag van What Design Can Do. De conferenties over design, georganiseerd over en met ontwerpers waren vieringen van de kracht van de ontwerpende disciplines. What Design Can Do slaagde erin om inspirerende en voorbeeldstellende sprekers een podium te geven. Sinds 2016 heeft de organisatie haar activiteiten doorontwikkeld van conferentie tot platform met de ambitie om impact te genereren en concrete ontwerp oplossingen aan te dragen voor diverse maatschappelijke kwesties. De adviescommissie is lovend over deze ambitie, maar is niet overtuigd van de werkwijze die wordt gehanteerd noch door de resultaten die dit de afgelopen vier jaar heeft opgeleverd.

De commissie constateert dat de instelling een sterk geloof in de kracht van ontwerp uitdraagt. Enerzijds is dit lovenswaardig en ligt dit geloof besloten in de naam What Design Can Do. In haar uitingen laat de aanvrager zien dat geen probleem te groot is voor de creatieve denkkraft van ontwerpers. De commissie mist echter een kritische reflectie op dit uitgangspunt en de gehanteerde challenge-methode die de ruggengraat vormt van de activiteiten. Hierdoor wordt er naar mening van de commissie een niet te staven claim gelegd over het oplossend vermogen van de ontwerpende disciplines. De commissie wordt gesterkt in deze analyse door de beperkte documentatie van geslaagde of gerealiseerde oplossingen die de aanvrager opvoert.

Op het gebied van artistieke inhoudelijke kwaliteit beoordeelt de commissie de aanvraag als onvoldoende. Wat betreft de inhoudelijke activiteiten vormen de challenges het fundament van het programma. Veel van het ontwerpproces bevindt zich daarmee buiten de invloedssfeer van de instelling. Hierdoor is het lastig voor de commissie om te beoordelen of de artistieke en inhoudelijke kwaliteit van het ontwerpproces voldoende is. Het is immers niet van tevoren bekend welke ontwerpers zullen deelnemen, wat er ontwikkeld wordt en welk ontwerpproces doorlopen wordt. Er worden door de aanvrager weinig mogelijkheden ingebouwd om op kwaliteit te sturen.

De commissie erkent de waarde van What Design Can Do als katalysator en matchmaker, maar vindt de beschreven functie als ontwikkelaar niet overtuigend tot uiting komen. What Design Can Do geeft aan dat ze in de komende periode verder gaat werken aan het bevorderen van de doorontwikkeling van kansrijke ontwerpconcepten tot producten en diensten. De commissie vindt het een gemis dat deze stap niet al is gezet, dat zou namelijk passen bij een organisatie die impact creëert door realistische ontwerp oplossingen aan te dragen. De commissie mist een overtuigend plan van aanpak of methodiek waarmee deze belangrijke stap wordt gezet. Ook op het gebied van talentontwikkeling vindt de commissie de aanvraag onvoldoende sterk. De commissie merkt

op dat er geen helder ontwikkeltraject is geformuleerd, waarin ontwikkeldoelen worden benoemd of de artistieke ontwikkeling van deelnemers wordt gemonitord. Voor de winnaars van de challenges en een deel van de genomineerden is er wel begeleiding. In het incubatieprogramma kunnen zij hun concepten doorontwikkelen tot marktrijpe producten of diensten. De commissie mist echter een beschrijving van dat programma.

Op het gebied van participatie slaagt de instelling er goed in om een publiek te bereiken en het maatschappelijk belang van de instelling te vergroten. Tevens ziet de commissie dat de aanvrager zich inspant om diversiteit en inclusie in zowel de programmering als in publieksbereik te bevorderen. Hoe diversiteit en inclusie in de organisatie is verankerd, is voor de commissie onduidelijk.

De begroting en dekking zijn helder gespecificeerd en liggen in de lijn van eerdere activiteitenlasten. De IKEA Foundation is een sterke financiële partner en What Design Can Do waakt ervoor dat de bijdrage niet gekoppeld wordt aan inhoudelijke inspraak in de activiteiten. De financieringsmix is verder divers genoeg, maar omvat ook onzekere factoren. De commissie constateert dat het weerstandsvermogen aan de lage kant is, maar vindt het positief dat de organisatie deze risico's onderkent en strategieën heeft om ze te beperken en op termijn te verbeteren.

Alles overziend is de commissie van mening dat What Design Can Do als instelling in onvoldoende mate toonaangevend is op het gebied van de ontwerpende disciplines. De instelling heeft ontegenzeggelijk een internationaal bereik, maar de concrete inzet daarvan voor de Nederlandse ontwerpsector vindt de commissie onvoldoende sterk. Op het gebied van participatie en bedrijfsvoering en governance beoordeelt ze de aanvraag als voldoende. De commissie is daarentegen niet overtuigd van de kwaliteit en vernieuwing die What Design Can Do inbrengt binnen de ontwerpende disciplines en de cross-overs naar andere sectoren.

### **Advies van de commissie aan het bestuur**

De commissie adviseert het bestuur deze aanvraag niet te honoreren. Ze meent, na bestudering van de aanvraag en op basis van bovenstaande overwegingen, dat de instelling onvoldoende aansluit op de doelstellingen van de Regeling Vierjarige Instellingssubsidie Creatieve Industrie.